Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część V.

Wydana i rozesłana: dnia 24. Stycznia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Jänner 1852.

Część V.

Wydana i rozesłana dnia 24. Stycznia 1852.

18.

Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 1. Stycznia 1852.

obowiązujące w krajach koronnych: Czech, Morawii, Szląska, wyższej i niższej Austryi, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Pobrzeża, Galicyi i Bukowiny,

mocą którego ustanowiono kwotę taksy szkolnej w gimnazyum i uregulowano postępowanie co do uwolnienia od tejże opłaty.

Najjaśniejszy Pan, Jego c. k. apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem d^{tto} Wiedeń 28. Grudnia 1851 r., Najłaskawiej uchwalić, ażeby w niżej wymienionych miastach tych krajów koronnych, w których obowiązuje przepis niniejszy, taksa szkolna w gimnazyum ustanowioną została w kwocie dwunastu, po innych zaś gimnazyach tychże krajów w kwocie ośmiu złt. r. mon. kon. na jeden rok szkolny; oraz, ażeby baczyć na to, aby uchyłone zostały nadużycia co do uwolnienia od opłaty taksy szkolnej.

W skutku tego wydane zostają dla ścisłego przestrzegania, następujące przepisy:

§. 1.

Po gimnazyach, w których taksa szkolna pobieraną i do funduszu szkolnego odwożoną bywa, należy opłacać takową na przyszłość w kwotach następujących:

W miastach: Wiedniu, Lincu, Pradze, Bernie, Ołomuńcu, Solnogrodzie, Gracu, Lublanie, Celowcu, Tryeście, Lwowie i Krakowie, bez różnicy klasy niższego lub wyższego gimnazyum, w kwocie sześciu złt. r. m. k., w innych zaś gimnazyach krajów na wstępie rzeczonych, w kwocie czterech złt. r. na jedno półrocze.

§. 2.

Taksa szkolna opłaconą być winna z góry w ciągu pierwszego miesiąca każdego rozpoczynającego się półrocza. Uczniom nie mogącym się wykazać w ciągu tego terminu, że zapłacili taksę szkolną lub, że od opłaty tejże wolnymi są, nie wolno już więcej uczęszczać do szkoły.

Uczniowie prywatni wykazać się mają, że zapłacili taksę szkolną, zanim do egzaminu półrocznego przypuszczonymi będą.

§. 3.

Nie będzie zwrócona taksa szkolna uczniowi, który ją zapłacił, nawet i wtenczas, jeżeli jeszcze przed upływem półrocza całkiem wystąpi, lub wykluczonym zostanie. Jeżeli zaś tylko z jednego gimnazyum przechodzi do innego, na którym równie płynąć

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Jänner 1852.

18.

Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 1. Jänner 1852,

wirksam für die Kronländer Böhmen, Mähren, Schlesien, Ober- und Niederösterreich, Salzburg, Steiermark, Krain, Kärnthen, Küstenland, Galizien und Bukowina,

womit der Betrag des Schulgeldes an Gymnasien festgesetzt und der Vorgang bei Zugestehung der Befreiung von dieser Leistung geregelt wird.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung, ddo. Wien den 28. December 1851, Allergnädigst zu bewilligen geruhet, dass in den nachbenannten Städten derjenigen Kronländer, für welche die gegenwärtige Vorschrift wirksam ist, das Gymnasialschulgeld mit zwölf Gulden C. M., an den übrigen Gymnasien dieser Länder aber mit acht Gulden C. M. für Ein Schuljahr festzusetzen und dabei Sorge zu tragen sei, dass den Missbräuchen bei Bewilligung der Befreiung vom Unterrichtsgelde begegnet werde.

Es werden demnach folgende Bestimmungen zur genauen Beobachtung vorgezeichnet:

§. 1.

An Gymnasien, an welchen Schulgeld eingehoben und in den Studienfond abgeführt wird, ist solches künftig in nachstehenden Beträgen zu entrichten:

In den Städten Wien, Linz, Prag, Brünn, Olmütz, Salzburg, Gratz, Laibach, Klagenfurt, Triest, Lemberg und Krakau ohne Unterschied der Classe des Unter- und Ober-Gymnasiums mit sechs Gulden C. M., an den übrigen Gymnasien der im Eingange genannten Länder mit vier Gulden C. M. für Ein Semester.

§. 2.

Das Schulgeld ist während des ersten Monates jedes beginnenden Semesters vorhinein zu erlegen. Schülern, welche während dieser Frist über die Entrichtung des Schulgeldes oder über die Befreiung von dieser Leistung sich auszuweisen nicht vermögen, ist der fernere Besuch der Schule nicht zu gestatten.

Privatisten haben, bevor sie zur Semestralprüfung zugelassen werden, über die Entrichtung des Unterrichtsgeldes sich auszuweisen.

§. 3.

Das Schulgeld wird dem Schüler, welcher es gezahlt hat, auch dann nicht zurückgestellt, wenn er noch vor Ausgang des Semesters gänzlich austritt oder ausgeschieden wird. Findet jedoch nur ein Uebertritt an ein anderes Gymnasium Statt, von welchem das Schul-

ma do funduszu szkolnego taksa szkolna, wówczas poświadczenie, iż taksa szkolna złożoną została, równą moc ma także i w tym zakładzie naukowym, do którego przestąpić uczeń jest zmuszonym.

§. 4.

Taksę szkolną winni opłacać z reguły wszyscy uczniowie publiczni, tudzież wszyscy jako prywatni zapisani.

Kto pobiera stypendyum lub w używaniu stoi miejsca funduszowego, albo kto do śpiewania na chórze lub w inny sposób tym podobny obracanym bywa, nie będzie już na przyszłość li dla tego od opłaty taksy szkolnej uwolniony; jednakże mogą być uwolnieni od taksy szkolnej także i stypendyści, i śpiewający na chórze chłopcy i t. p., jeżeli ze względu na kwotę stypendyum zastosować się dadzą do nich w całej objętości postanowienia §-fu 5-go.

Klerycy zaś zakonów regułą związanych, którym pozwolono przyjmować uczniów ostatnich dwóch klas gimnazyum wyższego, uwolnieni są od obowiązku opłacania taksy szkolnej.

§. 5.

Uczniowie publiczni gimnazyów, mają prawo do uwolnienia od taksy szkolnej, jeżeli

a) w ostatniem upłynionem półroczu zupełnie zadowolnią, t. j. jeżeli z pilności, uwagi i obyczajności, otrzymali świadectwo najlepsze, w naukach zaś takim postępem się odznaczyli, iż uznani zostali za dojrzałych do regularnej kontynuacyi takowych;

b) jeżeli tak oni sami, jako też ci, którzy mają obowiązek utrzymywania ich, prawdziwie są ubogimi, t. j. jeżeli majątkowe ich stosunki tak są szczupłe, iż by nie byli w stanie opłacić taksy szkolnej, bez uszczerbku najdotkliwszego.

Uczniowie prywatni nie mogą być uwolnieni od opłaty taksy szkolnej.

§. 6.

Ażeby uzyskać dla ucznia gimnazyalnego uwolnienie od opłaty taksy szkolnej, należy uczynić podanie do dyrekcyi tego gimnazyum, w którem odbywa nauki, i załączyć do takowego świadectwo z ostatniego półrocza, tudzież świadectwo o stosunkach majątkowych. To ostatnie świadectwo wystawione być winno przez przełożonego gminy i miejscowego proboszcza, i nie może być dawniej wystawione jak rok przed podaniem.

Obejmować winno okoliczne uzasadnienie wyrzeczonych w nim zdań o stosunkach majątkowych.

§. 7.

Ciało nauczycielskie, winno załączenia powyższe rozpoznać, takowe z postrzeżeniami własnemi porównać, przymioty ucznia dokładnie ocenić i sumiennie swe wnioski przedłożyć władzy szkolnej krajowej. Ciało nauczycielskie odpowiedzialnem jest tak za wnioski takowe, jakoteż i za ścisłe rozpoznanie i sprawdzenie przedstawionych przez niego okoliczności istotnych.

§. 8.

Wnioski ciała nauczycielskiego, rozstrzyga władza szkolna krajowa.

geld gleichfalls in den Studienfond einfliesst, so gilt die Empfangsbestätigung über das bezahlte Schulgeld auch für die Unterrichtsanstalt, an welche zu übertreten der Schüler gezwungen ist.

§. 4.

Das Schulgeld haben in der Regel alle öffentlichen und alle als Privatisten eingeschriebenen Schüler zu entrichten.

Der Genuss eines Stipendiums oder Stiftungsplatzes, die Verwendung als Chorsänger einer Kirche und andere ähnliche Verhältnisse begründen künftig nicht mehr die Befreiung von der Zahlung des Schulgeldes; jedoch können auch Stipendisten, Chorsängerknaben u. dgl. vom Schulgelde befreit werden, wenn mit Rücksicht auf den Betrag des Stipendiums die Bestimmungen des §. 5 im ganzen Umfange auf sie Anwendung finden.

Dagegen bleiben die Cleriker derjenigen Regular-Orden, denen die Aufnahme von Schülern der beiden letzten Classen des Obergymnasiums gestattet ist, von der Verpflichtung zur Entrichtung des Unterrichtsgeldes ausgenommen.

§. 5.

Oeffentliche Schüler der Gymnasien haben Anspruch auf Befreiung vom Schulgelde, wenn sie

a) *im letztverflossenen Semester vollständig entsprochen, d. i. in Beziehung auf Fleiss, Aufmerksamkeit und Sitten das beste Zeugniss erlangt und in ihren Studien einen solchen Fortgang gezeigt haben, dass sie zur regelmässigen Fortsetzung derselben für reif erkannt worden sind;*

b) *wenn sowohl sie selbst, als auch diejenigen, welche die Obliegenheit haben, sie zu erhalten, wahrhaft dürftig, d. i. deren Vermögensverhältnisse so beschränkt sind, dass ihnen die Bestreitung des Schulgeldes nicht ohne die empfindlichsten Entbehrungen möglich seyn würde.*

Privatisten können von der Entrichtung des Schulgeldes nicht befreiet werden.

§. 6.

Um die Befreiung von dem Schulgelde für einen Gymnasialschüler zu erlangen, ist ein Gesuch bei der Direction des Gymnasiums, an welchem er studirt, zu überreichen, und solches mit dem Zeugnisse über das letzte Semester und mit einem Zeugnisse über die Vermögensverhältnisse zu belegen. Letzteres ist von dem Gemeindevorsteher und dem Ortsseelsorger auszustellen, und darf bei der Ueberreichung nicht vor mehr als Einem Jahre ausgefertiget worden seyn. Es hat die umständliche Begründung der, über die Vermögensverhältnisse darin ausgesprochenen Ansichten zu enthalten.

§. 7.

Der Lehrkörper hat diese Belege zu prüfen und mit seinen eigenen Wahrnehmungen zu vergleichen, die Eigenschaften des Bittstellers genau zu würdigen, und seine gewissenhaften Anträge an die Landesschulbehörde zu stellen. Sowohl für diese, wie auch für die genaue Erforschung und die Wahrheit der von ihm dargestellten thatsächlichen Verhältnisse bleibt der Lehrkörper verantwortlich.

§. 8.

Ueber die Anträge des Lehrkörpers entscheidet die Landesschulbehörde.

Przeciw temu rozstrzygnieniu nie ma rekursu; dopuścić można tylko przedstawienie do namiestnika, jako przełożonego władzy szkolnej krajowej.

§. 9.

Uwolnienie od opłaty szkolnej, uzyskane wedle zasad niniejszych, trwa przez całe gimnazyum, dopóki trwają powody, dla których udzielonem zostało; zatrzymuje ono moc swoję także, jeżeli uczeń przechodzi na inne gimnazyum, a nawet i wtenczas, kiedy co do wymiaru opłaty szkolnej, mającej wpływać do funduszu szkolnego, zachodzi różnica w obudwóch zakładach.

§. 10.

Uwolnienie działać poczyna z tem półroczem, w którem takowe dozwolonem zostało. Opłacona już raz taksa szkolna, nie może być zwróconą, wyjąwszy, jeżeli uwolnienie udzielone zostało do wiadomości dopiero po upływie terminu, wyznaczonego do opłacenia taksy szkolnej na rozpoczęte półrocze. Za upłynione półrocze, z którego postępy w naukach przedłożone były do poparcia podania o uwolnienie od opłaty, taksa szkolna zwróconą nie będzie (§. 3).

§. 11.

Uwolnienie od opłaty szkolnej ustaje:

a) z polepszeniem stosunków majątkowych uwolnionego lub tych osób, którzy mają obowiązek utrzymania go;

b) z powodu niedostatecznych postępków w naukach lub złych obyczajów uwolnionego.

To dotycze wprost i bez wyjątku takich uczniów:

1. którzy z gimnazyum zostali wykluczeni;

2. którzy na końcu pierwszego półrocza otrzymali trzecią ogólną klasę w świadectwie, lub też

3. na końcu drugiego półrocza otrzymali drugą lub trzecią ogólną klasę w świadectwie, albo

4. którzy dla udowodnionej skazy, plamiącej charakter moralny, otrzymali niekorzystne świadectwo z obyczajów.

Uczniom, którzy w końcu pierwszego półrocza otrzymali w świadectwie drugą klasę ogólną lub niepomyślne świadectwo obyczajności, z powodu postępowania wprawdzie kary godnego, wszelako niedopuszczającego jeszcze uzasadnionego powątpiewania o moralnem rozwoju charakteru, może być wyjątkowo pozostawione uwolnienie od opłaty taksy szkolnej ze strony władzy szkolnej krajowej, na wniosek ciała nauczycielskiego, jeżeli szczególne zatem przemawiają powody.

§. 12.

Jeżeli z powodu udowodnionej choroby lub innych ważnych okoliczności, nie można było w końcu półrocza ustanowić z pewnością klasyfikacyi ucznia według ogółu prac jego w ciągu kursu, i jeżeli z przyczyny tej później z nim egzamin odbyć musiano, w tym razie takowe późniejsze egzaminowanie nie pociąga za sobą utraty uwolnienia. Jednakowoż egzamin winien być złożony w takim razie w pierwszych czterech tygodniach półrocza następującego.

Gegen diese Entscheidung findet kein Recurs Statt, sondern ist lediglich eine Vorstellung an den Statthalter als den Vorstand der Landesschulbehörde zulässig.

§. 9.

Die nach diesen Grundsätzen erlangte Befreiung vom Unterrichtsgelde gilt bei Fortdauer der Gründe ihrer Gewährung durch das ganze Gymnasium, und behält diese Geltung auch beim Uebertritte des Schülers an ein anderes Gymnasium selbst dann, wenn eine Verschiedenheit im Ausmasse des, zu Handen des Studienfondes eingehobenen Schulgeldes beider Anstalten obwaltet.

§. 10.

Der Genuss der Befreiung beginnt mit demjenigen Semester, in welchem die Bewilligung derselben erfolgt ist. Eine Zurückzahlung des einmal erlegten Schulgeldes kann daher nur dann stattfinden, wenn die Bewilligung erst nach der, zur Entrichtung des Schulgeldes für das angetretene Semester festgesetzten Frist bekannt gegeben worden seyn sollte. Für das vorhergegangene Halbjahr, aus welchem die Studienerfolge dem Einschreiten um Schulgeldbefreiungen zum Grunde gelegt worden sind, wird eine Zurückzahlung des Unterrichtsgeldes nicht geleistet (§. 3).

§. 11.

Der Verlust der Schulgeldbefreiung erfolgt:

a) wegen eingetretener günstigeren Vermögens-Verhältnisse des Befreiten oder derjenigen Personen, denen die Erhaltung desselben obliegt;

b) wegen nicht hinreichenden Fortganges in den Studien, oder wegen schlechten Sitten des Befreiten.

Diese Folge trifft ohne weiters und ohne Ausnahme diejenigen Schüler,

1. welche von Gymnasien ausgeschlossen werden,

2. welche die dritte allgemeine Zeugnissclasse am Schlusse des ersten Semesters, oder

3. die zweite oder dritte allgemeine Zeugnissclasse am Schlusse des zweiten Semesters, oder

4. welche wegen Beweisen eines den sittlichen Charakter gefährdenden Gebrechens ein ungünstiges Sittenzeugniss erhalten.

Schüler, welche am Schlusse des ersten Semesters die zweite allgemeine Zeugnissclasse, oder ein ungünstiges Sittenzeugniss wegen eines Betragens erhielten, das zwar Ahndung verdient, aber noch keinen Zweifel an der sittlichen Entwicklung des Charakters zu begründen geeignet ist, kann die Fortdauer der Befreiung von der Entrichtung des Schulgeldes über Antrag des Lehrkörpers von der Landes-Schulbehörde ausnahmsweise bewilliget werden, wenn besondere Gründe dafür sprechen.

§. 12.

Konnte wegen erwiesener Krankheit oder anderen wichtigen Umständen am Schlusse eines Semesters die Classificirung eines Schülers nach der Summe seiner Leistungen während des Curses nicht mit Beruhigung stattfinden, und musste desshalb mit ihm nachträgich eine Prüfung vorgenommen werden, so hat diese Nachholung den Verlust der Befreiung nicht zur Folge. Diese Prüfung muss jedoch binnen der ersten vier Wochen des nächstfolgenden Semesters abgelegt worden seyn.

Również nie utraca uwolnienia od opłaty szkolnej uczeń, który w ciągu pierwszego kursu przed klasyfikacyą dobrowolnie wraca do poprzedzającej klasy szkolnej, jeżeli nie zachodzi jeden z przypadków przewidzianych w §. 11-m.

§. 13.

Niniejsze rozporządzenia obowiązywać zaczną z początkiem kursu letniego 1852 tak dalece, iż za tenże kurs letni opłacane być muszą tytułem taksy szkolnej, kwoty w §. 1. wyrażone, tudzież iż przy rozpoczęciu takowego, uczniowie, według powyższych przepisów mniemający mieć prawo do uwolnienia od opłaty szkolnej, równie jak uczniowie obecnie już uwolnieni, domagać się winni uwolnienia w sposób w §. 6 wskazany.

Thun m. p.

19.

Rozporządzenie ministerstwa kultury krajowej i górnictwa z dnia 6. Stycznia 1852,

względem ustanowienia wieku życia wymaganego od personale pomocniczego leśno-strażniczego, zarazem technicznego, celem przypuszczenia do egzaminu rządowego.

Ministeryum kultury krajowej i górnictwa, widzi się wielokrotnie spowodowanem dozwolić przypuszczenia i tych kandydatów do egzaminów rządowych, przepisanych dla personale pomocniczego leśno-strażniczego zarazem technicznego, którzy liczą wprawdzie tylko lat ośmnaście życia swego, lecz już z innych wymogów wykazać się w stanie są.

Zaczem traci moc swą dotyczące postanowienie ustępu 3. oddziału B. rozporządzenia prowizorycznego z dnia 16. Stycznia 1850, zawartego w dzienniku praw państwa XXVI N. 63, względem zaprowadzenia egzaminów rządowych dla leśniczych etc. wydanego.

Thinnfeld m. p.

20.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 16. Stycznia 1852,

obowiązujące w krajach koronnych, w których ustawa postępowania karnego z dnia 17. Stycznia 1850 stoi w wykonaniu;

mocą którego w porozumieniu z ministerstwem finansów oświadcza się, iż postanowienie dekretu kamery nadwornej z dnia 8. Lutego 1846 *), wedle którego z reguły przyzwany być winien urzędnik straży finansowej do dochodzeń istoty czynu, jeżeli kto, z powodu użycia broni przez straż finansową w pełnieniu służby, został zranionym lub zabitym, nie jest uchylonem przez ustawę post. karn. z dnia 17. Stycznia 1850, a przetoż wciąż jeszcze zachowanem być ma.

Z powodu zaszłej wątpliwości, czy jeszcze w mocy zostaje §. 6 przepisu obwieszczonego dekretem kamery nadwornej pod d. 8. Lutego 1846. L. 4742 w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 24. Stycznia 1846, a pod względem użycia broni przez c. k. straż finansową, stanowiącego, iż tam, gdzie w pełnieniu jej służby przez

---

*) Uwaga. W zbiorze politycznych ustaw i rozporządzeń w tomie 74, na str. 21—27.

Ebenso wenig geht die Befreiung von der Schulgeldzahlung für einen Schüler verloren, der während des ersten Semesters vor erfolgter Classificirung in die vorhergehende Schulclasse freiwillig zurücktritt, wenn nicht einer der im §. 11 vorgesehenen Fälle im Mittel liegt.

§. 13.

Diese Anordnungen treten mit Anfang des Sommer-Semesters 1852 in Wirksamkeit, so zwar, dass für dieses Sommer-Semester die im §. 1 festgesetzten Beträge als Schulgeld zu entrichten seyn werden, und dass auch bei Beginn desselben diejenigen Schüler mit Einschluss der bisher befreiten, welche nach den obigen Bestimmungen einen Anspruch auf Befreiung vom Schulgelde stellen zu können glauben, solchen auf die im §. 6 vorgezeichnete Weise geltend zu machen haben werden.

Thun *m. p.*

19.

Verordnung des Ministeriums für Landescultur und Bergwesen vom 6. Jänner 1852,

in Betreff der Festsetzung des erforderlichen Lebensalters für die Zulassung zur Staatsprüfung des Forstschutz- und technischen Hilfspersonales.

Das Ministerium für Landescultur und Bergwesen hat sich aus mehrfachen Rücksichten veranlasst gefunden, zu gestatten, dass zur Staatsprüfung des Forstschutz- und technischen Hilfspersonales Candidaten, welche das achtzehnte Lebensjahr vollendet haben, sobald sie die übrigen Erfordernisse nachzuweisen vermögen, zugelassen werden dürfen.

Hiedurch wird die betreffende Bestimmung des Absatzes 3, Abtheilung B, der provisorischen Verordnung vom 16. Jänner 1850, Reichsgesetzblatt XXVI, Nr. 63, in Betreff der Einführung von Staatsprüfungen für Forstwirthe etc., ausser Wirksamkeit gesetzt.

Thinnfeld *m. p.*

20.

Verordnung des Justizministeriums vom 16. Jänner 1852,

giltig für jene Kronländer, in denen die Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit steht

wodurch im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erklärt wird, dass die Bestimmung des Hofkammerdecretes vom 8. Februar 1846 *), wornach bei Thatbestandes-Erhebungen über Verwundungen und Tödtungen, die aus Anlass von Waffengebrauch der Finanzwache in Ausübung ihres Dienstes entstanden sind, regelmässig ein Finanzwachbeamter beizuziehen ist, durch die Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 nicht ausser Wirksamkeit getreten, sondern noch immer zu beobachten sei.

Ueber den angeregten Zweifel, ob der §. 6 der in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 24. Jänner 1846 mit Hofkammerdecret vom 8. Februar 1846, Zahl 4742, kundgemachten Vorschrift über den Waffengebrauch der k. k. Finanzwache noch in Kraft bestehe, durch welchen angeordnet wurde, dass in Fällen, wo bei der Dienstes-Ausübung der Fi-

*) *In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 74, Seite 21—27.*

użycie broni kto zranionym lub zabitym zostanie, a oraz władze do wykonania powszechnej ustawy karnej powołane, znajdą powód dochodzenia istoty czynu, iż w tych razach przyzwać należy do tegoż dochodzenia urzędnika od straży finansowej, bezpośrednio przełożonego nad dotyczącym przy niej ustanowionym, jeżeliby przez zwłokę ztąd wynikającą dochodzenie nie zostało zniweczonem lub utrudnionem, — oświadcza c. k. ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z c. k. ministerstwem finansów: iż przepis wyż rzeczony, artykułem II. Najwyższego patentu z dnia 17. Stycznia 1850 (N. 25 dz. pr. p.) nie został wcale naruszonym, przeto więc i nadal jeszcze w zachodzących przypadkach przez sądy ma być zachowanym.

Krauss m. p.

21.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 18. Stycznia 1852,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których ustawa karna na przestępstwa skarbowe z dnia 11. Lipca 1835 jest zaprowadzona;

mocą którego ustanawia się nowe postanowienia karne na przemycanie niektórych towarów kosztownych i na niektóre dotyczące ciężkie przestępstwa skarbowe.

Jeżeli z którym z przedmiotów w taryfie celnej z dnia 6. Listopada 1851, pod liczbami oddziałowemi 64 *g*, 66 *f*, 67 *b*, 69 *e*, 71 *c*, 76 *d* i *e*, 92 *a* i *b*, i 93 *a* i *b*, wyszczególnionych, popełniono lub usiłowano albo przemycenie, albo też jedno z ciężkich przestępstw skarbowych, w ustawie karnej na przestępstwa skarbowe z dnia 11. Lipca 1835 (w cz. I, rozdz. 10, 13 i 14) oznaczonych, służyć ma, począwszy od dnia 1. Lutego 1852, za podstawę dla wymiaru kary pieniężnej, oznaczyć się mającej podług postanowień co dopiero wspomnionej ustawy karnej, nie należytość podatkowa przez przestępstwo ukrócona lub na ukrócenie wystawiona, ale raczej wartość przedmiotu przestępstwa, przyczem co się tycze zasad, w tej mierze zachować się mających, zastosowane być winny §§. 49, 50, 52, 53, 54 — i 203 ustawy karnej na przestępstwa skarbowe.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p.

Z Najwyższego rozkazu,
Ransonnet m. p.
Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

22.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa finansów z dnia 20. Stycznia 1852,

obowiązujące w królestwie Lombardzko-Weneckiem,

co do pomiaru oclenia drzewa ordynaryjnego.

Gatunki drzewa objęte w oddziale 35. taryfy celnej z d. 6. Listopada 1851, dla których cło ustanowione jest w taryfie podług pomiaru 100 kubicznych stóp wiedeńs. zadeklarowane być winny w królestwie Lombardzko - Weneckiem podług metrów kubicznych.

nanzwache durch den Gebrauch ihrer Waffen eine Verwundung oder Tödtung erfolgt, und die zur Handhabung des allgemeinen Strafgesetzes bestellten Behörden die Erhebung des Thatbestandes einzuleiten finden, zu der letzteren der dem betreffenden Angestellten der Finanzwache zunächst vorgesetzte Finanzwachbeamte beizuziehen sei, in so ferne die Erhebung durch einen Aufschub nicht vereitelt oder erschwert würde, findet das k. k. Justizministerium im Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium zu erklären, dass diese Vorschrift durch den Artikel II des Allerhöchsten Patentes vom 17. Jänner 1850, Nr. 25, R. G. B., nicht berührt wurde, und von den Gerichten vorkommenden Falles noch ferner zu beobachten ist.

Krauss m. p.

21.

Kaiserliche Verordnung vom 18. Jänner 1852,

giltig für jene Kronländer, in welchen das Strafgesetz über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 eingeführt ist,

womit in Ansehung des Schleichhandels mit einigen kostbaren Waaren, sowie mehrerer schwerer Gefällsübertretungen hinsichtlich derselben neue Strafbestimmungen angeordnet werden.

In den Fällen, wo mit einem der, in dem Zolltarife vom 6. November 1851, unter den Abtheilungszahlen 64 g, 66 f, 67 b, 69 e, 71 c, 76 d und e, 92 a und b und 93 a und b aufgeführten Gegenstände Schleichhandel oder eine der, im Strafgesetze über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 (I. Theil, 10., 13. und 14. Hauptstück), bezeichneten schweren Gefällsübertretungen begangen oder versucht wurde, ist, vom 1. Februar 1852 angefangen, bei dem Ausmasse der nach den Bestimmungen des bezogenen Strafgesetzes zu verhängenden Geldstrafe, nicht die Abgabengebühr, welche durch die Uebertretung verkürzt, oder der Verkürzung ausgesetzt wurde, sondern jederzeit der Werth des Gegenstandes der Uebertretung zu Grunde zu legen, und es sind hinsichtlich der hiebei zu beobachtenden Grundsätze die §§. 49, 50, 52, 53, 54 und 203 des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen anzuwenden.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.,

Kanzleidirector des Ministerrathes.

22.

Verordnung des Finanzministeriums vom 20. Jänner 1852,

giltig für das lombardisch-venetianische Königreich,

hinsichtlich des Verzollungs-Masstabes für gemeines Holz.

Die unter der Abtheilung 35 des Zolltarifes vom 6. November 1851 begriffenen Holzgattungen, für welche im Tarife der Zoll nach dem Masstabe von 100 Wiener Cubikfuss festgesetzt ist, sind im lombardisch-venetianischen Königreiche nach Cubikmetern zu erklären.

Zaczem w stosunku 100 stóp kubicznych = 3.1585 metr. kubiczn. ustanowionem zostaje dla gatunków drzewa, wymienionych w oddziale 35 lit. *a.* cło wchodowe i wychodowe po 40 centes., cło tranzytowe po 8 centes.. równie jak dla gatunków drzewa w tym samym oddziale lit. *b)* wymienionych, cło wchodowe i wychodowe po 72 centes.. cło przechodowe po 8 centes. od każdego metra kubicznego.

Baumgartner m. p.

23.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 20. Stycznia 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego związku celnego,

ktorem się, na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 24. Grudnia 1851, ustanawia, iż nowa taryfa celna wejść ma w wykonanie z dniem 1. Lutego 1852, w całym obrębie terytoryum celnego, lubo jeszcze nie we wszystkich językach dziennika praw państwa obwieszczona.

Ponieważ nowa taryfa celna we wszystkich językach państwa przed 1-m Lutego r. b. nie może być wydrukowaną i wydaną, w języku niemieckim zaś już obwieszczoną została, a wydanie w języku włoskim w tych krajach koronnych, gdzie odbywane bywają interesa w tymże języku, nieochybnie jeszcze w biegu tego miesiąca rozesłanem będzie, ogłasza się niniejszem na mocy Najwyższego postanowienia Jego C. K. Apostolskiej Mości z dnia 24-go Grudnia 1851, następujące oświadczenie: „nowa taryfa celna wejść ma w wykonanie z dniem 1. Lutego 1852, w całym obrębie terytoryum celnego, lubo takowa nie została jeszcze wydaną we wszystkich językach dziennika praw państwa.“

24.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Stycznia 1852,

którem obwieszczone zostaje, iż w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 17-go Stycznia 1852 r. ustaje prokuratorya jeneralna przy Najwyższym trybunale sadowym i kasacyjnym.

Ponieważ na przyszłość, stosownie do cesarskiego rozporządzenia z dnia 11-go Stycznia 1852 r. §. 12 (Nr. 5. dz. pr. p.), trybunał kasacyjny wszystkie zażalenia o nieważność bez różnicy, czy dzień do rozprawy już dawniej został przeznaczony czy nie, rozstrzygać winien w posiedzeniu tajnem bez przyzwania prokuratora rządowego i oskarżonego lub obrońcy jego, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego Ces. Król. Mość, Najwyższem postanowieniem Swojem z d. 17. Stycznia 1852. nakazać, ażeby zniesioną została prokuratorya jeneralna wraz z adwokatami jeneralnymi przy najwyższym trybunale sądowym i kasacyjnym.

Krauss m. p

Nach dem Verhältnisse von 100 Cubikfuss = 3·1585 Cubikmetern wird für die unter Abtheilung 35, lit. a, angeführten Holzgattungen der Ein- und Ausgangszoll mit 40 Centesimi, der Durchfuhrszoll mit 8 Centesimi, dann für die in derselben Abtheilung lit. b) genannten Holzgattungen der Ein- und Ausgangszoll mit 72 Centesimi, der Durchfuhrszoll mit 8 Centesimi vom Cubikmeter festgesetzt.

Baumgartner m. p.

23.

Erlass des Finanzministeriums vom 20. Jänner 1852,

giltig für alle Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 24. December 1851 bestimmt wird, dass der neue Zolltarif am 1. Februar 1852 im ganzen Umfange des Zollgebietes in Wirksamkeit zu treten habe, wenn auch bis dahin die Kundmachung desselben durch das Reichsgesetzblatt nicht in allen Sprachen des Reiches stattgefunden haben wird.

Da es nicht möglich ist, dass der Druck und die Hinausgabe des neuen Zolltarifes in allen Sprachen des Reiches vor dem 1. Februar 1852 erfolge, so wird bei dem Umstande, als die Kandmachung desselben in deutscher Sprache bereits bewirkt wurde, und die Versendung der Ausgabe in italienischer Sprache in jene Länder, wo die Geschäftssprache italienisch ist, noch sicher im Laufe dieses Monates erfolgen wird, gemäss der mit Allerhöchster Entschliessung Seiner k. k. apostolischen Majestät vom 24. December 1851 erhaltenen Ermächtigung erklärt: „der neue Zolltarif habe ungeachtet des Zurückbleibens der Hinausgabe desselben in anderen Sprachen mit dem 1. Februar 1852 in dem ganzen Umfange des Zollgebietes in Wirksamkeit zu treten."

Baumgartner m. p.

24.

Erlass des Justizministeriums vom 21. Jänner 1852,

wodurch bekannt gemacht wird, dass in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 17. Jänner 1852 die General-Procuratur am Obersten Gerichts- und Cassationshofe aufzuhören habe.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 17. Jänner 1852 anzuordnen geruht, dass bei dem Umstande, als künftighin in Gemässheit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Jänner 1852, §. 12 (Nr. 5, R. G. B.), der Cassationshof alle Nichtigkeitsbeschwerden ohne Unterschied, ob der Tag der Verhandlung schon früher anberaumt worden sei oder nicht, ohne Beiziehung der Staatsanwaltschaft und des Angeklagten oder seines Vertheidigers in nicht öffentlicher Sitzung entscheiden soll, die General-Procuratur mit den General-Advocaten am Obersten Gerichts- und Cassationshofe aufzuhören habe.

Krauss m. p.